

ILLUMINATOR (1) *sb m*

D sg illumin(a)t(o)rowi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek zajmujący się ozdabianiem rękopisów barwnymi miniaturami i inicjałami [oświeciciel — illuminator Cn]: Wzywałem kxyedzu Stanisławowi Illuminatorowi [zuknye LibMal 1545/101v.

Cf [ILLUMINISTA]

TZ